

Rok na Hotelové škole Aneb Co potkalo 1.B

ŠKOLNÍ ROK

2007/2008

Život na internátě

Tak, dostala jsem za úkol zhodnotit zhruba tři čtvrtě roku mého pobytu na internátě. Jsem myslím pro to naprosto erudovaná osoba, poněvadž nejenže jsem bydlela na hotelu nebo na školním intru, bydlela jsem dokonce na obou. A to nemůže tvrdit každý. Takže to můžu zhodnotit nejen jaké je vůbec bydlení na internátě, ale i srovnat odlišnosti na jednotlivých internátech. Předem říkám, že budu vypovídat pravdu a nic než pravdu, takovou, jakou já ji ze svého úhlu pohledu vidím.

Nastoupila jsem samozřejmě v září, jako všichni řádní studenti. Mým šťastným, nebo nešťastným, jak se to vezme, se stal pokoj 13 na školním internátě. Na našem pokoji se několikrát měnilo složení obyvatel, za mého pobytu jsme měli dvě změny. Na jednu stranu, změny přinášejí oživení a nová témata do večerních a ranních konverzací, ale na druhou stranu si na novou osobu musíte vždy znovu a znovu zvykat a to taky není vždy lehké. Ale tak je to asi se vším. Ještě zde musím zdůraznit svůj názor, že o člověku se kterým žijete se toho dovíte vždy mnohem víc než byste třeba i chtěli, ale rozhodně víc než o spolužákovi se kterým se vídáte ve škole. Na spolužákovi ve škole asi nikdy neuvídíte jeho časné ranní „účes“, ani pyžamo nebo nezjistíte jak spí. Nejsou to sice věci, které by každý vědět chtěl, ale je to prostě tak, tohle všechno se na internátě o spolubydlících dozvíte. Školní intr je úctyhodná, celkem složitá, ale téměř, řekla bych rodinná instituce, pokud by se toto dalo tvrdit o instituci na které žije sto lidí, kteří se možná neměli znát nebo to třeba rozhodně neměli v úmyslu. Ale je pravda, že když bydlí všichni takřka na jedné chodbě, tak si na to zvyknete a přijmete ty lidi i se všemi jejich mouchami a zvláštnostmi. Tyto pocity se jistě snaží podpořit a umocnit i paní vychovatelky, které každoročně organizují stejné akce (sportovně kulturní), které ale nemohu objektivně zhodnotit, protože jsem ani s jednou neměla tu čest.

Já jsem ale tento „ústav“ poměrně brzy opustila, asi na konci ledna, kvůli neshodám se spolubydlícími.

A naprosto náhodou jsem se přestěhovala na pokoj 402 na hotelu, k novým holkám a nové vychovatelce a jiným pravidlům, všechno bylo nové a zpočátku šokující, protože jsem neměla možnost si vyslechnout typické, na začátek školního roku naprosto patřící a mnou velmi oblíbené proslovy o chování, pravidlech, právech a možnostech, kterých jsme všichni byli svědky. No tedy všichni, až na jistou Annu, která ze všeho na hotelu byla na začátku překvapená a nic o něm nevěděla. I dnes v dubnu jsem má pro mě překvapení, například nedávno, zrovna když jsem měla takovou chuť na karamel, zjistila jsem, že v kuchyňce není sporák. Smůla, Aničko, ty jsi tu vlastně na začátku roku nebyla, že, když se to ukazovalo... Na hotelu je všechno trochu složitější a ve větších rozměrech. Například jsou tu 4 patra místo jedné chodby, mnohem víc klíčů ke všemu (abyste si to mohli zamknout před víkendovými hosty) a víc lidí. Nebo mě se to tak zdá, přesné počty lidí neznám, ale ono to má asi něco společného s bydlením ve 4 patrech proti jedné chodbě.

Tak a teď už dost všeobecností, pokusím se přesně definovat výhody a nevýhody života na hotelu a na internátě:

Hotel

- + vlastní koupelna a WC na pokoji
- + nejste pod takovým dohledem vychovatelek protože jednomu se taky nechce šlapat schody
- + je to prostě pohodička s ledničkou, velkou skříní, vlastním stolem a jen dalšími dvěma spolubydlícími
- + můžete jít později spát a hlučet na pokoji protože dolů to stejně není slyšet
- přísnější úklidy, je to přece pro hosty

- stěhování, to je jedna velká nevýhoda, musí se všechno uklidit a napakovat tak aby v pokoji nic nezbylo
- vždycky jste pod dohledem když se zapisujete z vycházky protože na hotelu je vychovatelná strategicky umístěna proti schodům
- za půjčení fěnu tu chtějí 20 Kč
- na počítače je to moc daleko a musí se to hlásit

Internát

- + platíte méně a nemusíte se stěhovat
- + znáte všechny se kterými jste ubytováni a na chodbě je občas opravdu sranda
- 9+ bydlí tu i kluci...
- + paní vychovatelky nejsou takové byrokratky a dovolí vám víc věcí
- + knihovna, kde je klid a kde jsou počítače je hned vedle
- je zde víc spolubydlících a proto víc lidí na které si musíte zvyknout a srovnat se s nimi
- menší soukromí
- záchod a sprcha jsou společné a občas přecpané a lednička je jedna pro celý intr
- televize na pokoji, to mi zpočátku hodně vadilo, skoro se zde nedá učit a taky je tu jen jeden stůl

Anna Krýsová 1.B

Toska (TOS)

Tak jak bych asi zhodnotila první hodinu technologie obsluhy? Tak hned první hodinu jsem nastoupila na jídelnu, takový nováčci na hotelovce, takže si zřejmě dokážete představit jak jsem asi vypadala, jednoduše vystrašený.

Každý dostal své dva stoly a vhrli se s plným nadšením do práce.

Jenže asi po 10 minutách jsem zjistili že to taková legrace nebude. Já osobně jsem vypadala asi velmi zajímavě ztrácela jsem se v polévkách, jídlech, nápojích, poděbradkou a příbory. Říkám si panebože tohle asi nezvládnou ještě ke všemu mě deprimoval jistý Martin který klepal nožem o polévkový talíř a koulel očima říkám, že se omlouvám, ale že to jinak nestihnou a on s kývnutím hlavy souhlasil. Tak jsem si oddechla podívám na hodiny a zakřičím JUPIÍ konec hodiny. Takto probíhala moje první hodina Tosky☺

Simona Slučáková 1.B

Malá ukázka našeho historicky prvního Menu (TPP) na HŠ Poděbrady. =>

Předkrm: kuřecí salát

Polévka: pórková

Hl. pokrm: smažený hermelín se šunkou

Příloha: brambory

Příloha: šopský salát

Moučník: meloun v čokoládě

Nápoj: šťáva a čaj

....to si ale pochutnáváme, že?!=)

Bacardi–Martini Poděbrady cup 2008

Ve čtvrtek 6. března 2008 se v Poděbradské Symfonii konal 7. ročník soutěže mladých Bacardi – Martini Poděbrady cup 2008. Tato Cocktailová soutěž je zahrnuta do hodnocení podle pravidel WCC (World Cocktail Competition). Když první dva soutěžící, odborná porota, moderátoři i publikum Hotelové školy v poděbradech byli připraveni, mohla soutěž začít. Moderátoři postupně představili nejenom oba soutěžící, ale také přípravu jejich jejich short a soft drinků. Odborná porota hodnotila u každého drinku nejen techniku jeho přípravy, ale také jakost a dojem, jaký na ně drink udělal. Mladí barmani očarovali oči diváků svou zručností a kreativitou přípravy všech nápojů. Proto také byli oceněni velkým ohlasem publika. Hlavními sponzory soutěže byla firma Brown – Forman CS s.r.o, CBA, firma Monin, Rauch, Martini a Poděbradka. Občerstvení pro soutěžící připravili studenti Hotelové školy Poděbrady.

O polední přestávce byl připraven doprovodný program studentů. Po posledním míchání soutěžních drinků a po krátké přestávce se konalo vyhlášení a ocenění těch nejlepších. Na prvním místě se umístil Tomáš Mezer z HŠ Pardubice, na druhém Radka Tomanová z HŠ Chrudim a na třetím místě se umístila Marcela Misařová z VOŠ Opava. Z Hotelové školy Poděbrady se nejlépe, na 7. místě, umístila Eliška Regnerová. Mezi soutěžícími byl také student z Maďarska a Slovenska.

Soutěžící museli zaplatit startovné 500 Kč. Měli 15 minut na přípravu svého pracoviště a 10 minut na přípravu 3 porcí short a 3 porcí soft drinku. Barový inventář, sklo a pracovní pomůcky, a dekorace si všichni museli zajistit sami podle svého uvážení. Nejprve ale museli projít testem, kde po čichu poznávali alkohol.

Ceny:

1. místo – putovní pohár, diplom, víkendový pobyt pro dvě osoby v hotelu Horal ve Špindlerově Mlýně
2. místo – diplom a věcné dary
3. místo – diplom a věcné dary

Soutěžící měli možnost zajistit sobě i svým blízkým ubytování v penzionu Fontána, v penzionu Na zámku a v hotelu Soudek. Dále měli na Hotelové škole zajištěno stravování (raut a oběd v hodnotě 100 Kč na osobu.)

Marie Hrázská 1.B

Petra Schönbeková 1.B

Praxe na jídelně

...vzpomínám, jak jsem se poprvé ocitla v neznámém prostředí, kde mě sledovaly desítky očí. Rozklepanýma rukama jsem nosila jeden talíř, pletla mezi sebou jídelní karty, svému okolí dosti nebezpečně „nalévala“ polévky. Když vše skončilo a já uklízela tu šílenou spoušť, co po mne zbyla, propadala jsem dost nepříjemnému pocitu, zda-li jsem vůbec patřím. Seděla jsem na židli jak hromádka neštěstí a pomalu jsem o sobě začínala pochybovat. Pak ke mně přiskočila naše paní učitelka Seifertová, přátelsky mě poklepala na rameno a jen řekla: „Podívej se kolem, nejsi tu jediná, kdo je tu dnes poprvé, uvidíš časem, vše se naučíš...i já jsem jednou takhle začínala!“ Tahle skvělá věta mi dost pomohla, hned jsem na ten

4. hodinový trapas zapomněla a s úsměvem šla pulírovat příbory.

Jak měsíce ubíhaly, tak přibývaly i talíře na rukou. Spousty figlů a zkušeností, které jsem za ten čas nasbírala, mě nakonec dodaly odvahy, že jsem jela na svou první akci v Žofínském paláci. Celý silvestrovský večer jsme spolu s mou nepostradatelnou a moc šikovnou kamarádkou Ami pracovaly v Rytířském sále. Hlavní náplní naší práce bylo, otvírat láhve šampaňského a vína. Samozřejmě nikdy předtím jsme s tím nepřišly do styku, ale já si v tom šíleném strachu, co tu budeme celou noc dělat, vzpomněla na slova paní učitelky. Opět s úsměvem ale tentokrát s číšnickým otvírákem jsem se pokoušela o ten ladný pohyb ruky, při otevírání láhve. První pokusy asi nebyly úplně k popukání =), ale během hodiny jsem se „do toho dostala“ a vše šlo jako po másle.

A teď stojím o výdejního pultu, beru si 3.talíř a při pohledu na mé šikovné spolužáky, jen s úsměvem vzpomínám na to jak těžké začátky mám za sebou a určitě příjemnou budoucnost plnou nových zážitků, zkušeností, ale také nových známých a určitě skvělých rad nad zlato=), před sebou! =)

Alžběta Márová 1.B

Lyžařský výcvik 1.B

6.ledna 2008 jsme se my, třída 1.B vydali spolu s 1.A na lyžařský výcvik do Krkonoš. Čekal nás týden plný sportovních výkonů, nových kamarádů a hlavně nezapomenutelných zážitků.

Všichni jsme se těšili až vyrazíme na bílé poloprázdné sjezdovky a proslápneme sněhem pokryté běžkařské stopy.

Každý den jsme lyžovali o sto šest a kvůli běžkám stoupali půl kilometru do kopce, abychom se naučili, jak se na těch běžkách aspoň stojí.

Vypadalo to složité, ale nakonec jsme běžky všichni ve zdraví přežili a čekal nás celodenní výlet.

Bylo to namáhavé a všichni bez výjimky určitě dobře spali. Náš lyžařský výcvik se blížil ke konci, ale my si odváželi nejen naučenou jízdu na běžkách, ale skvělý pocit a krásné prožité zážitky.=)

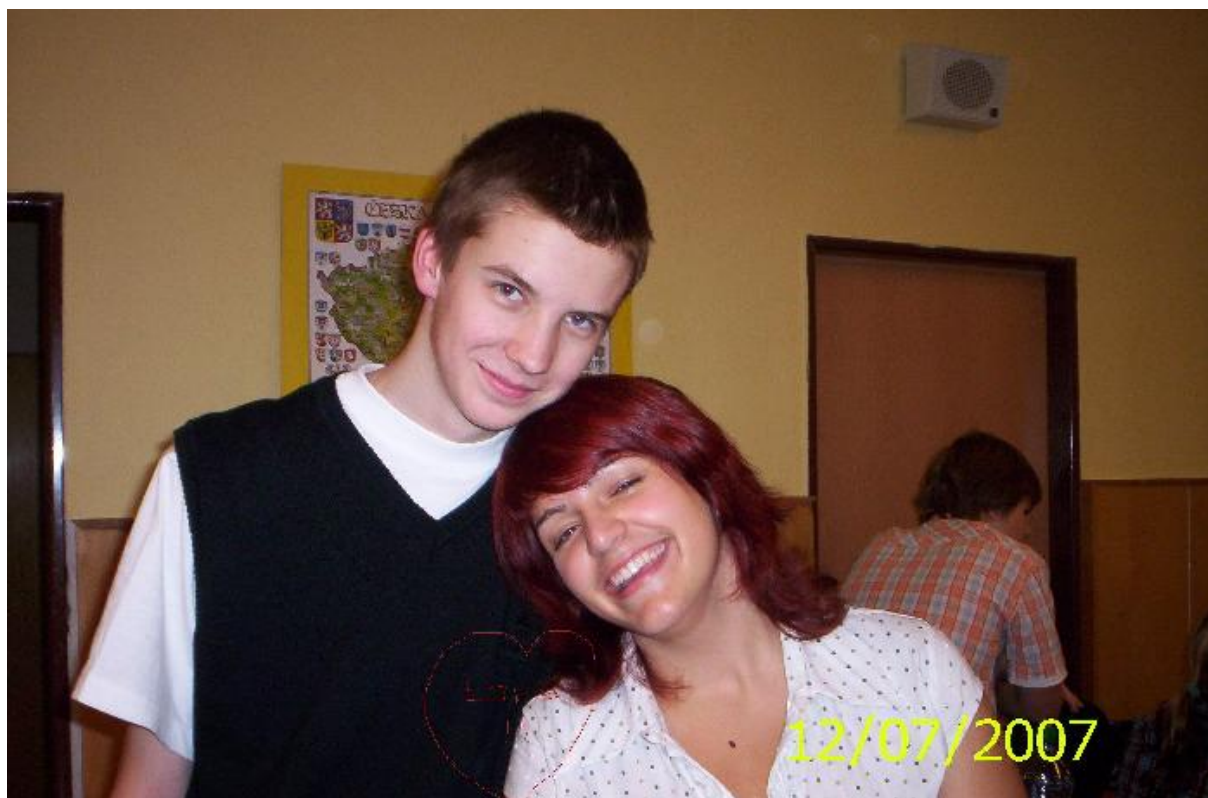
Alena Kosinová 1.B

Jak jsem změnila styl oblékání na HŠ

„Ale ne, společenské oblečení...“ To byla moje první věta, když jsem se dozvěděla, že budu muset chodit do školy společensky oblékaná. Což znamená elegantní kalhoty a nudná košile nebo svetr ☹. První dva měsíce to byl opravdu nezvyk. Každé ráno, když jsem se v šatně převlíkala z pohodlných volných džínů a trička s krásným velikým potiskem do přiléhavých lesklých černých kalhot a bílé košile, říkala jsem si: „Ach jo, na to si fakt nikdy nezvyknu!“ Uběhly další měsíce a byly tu Vánoce. Pod stromečkem jsem našla nové společenské svetry a košile. Už to ale nebyly takové ty nudné barvy jako před tím, ale krásná modrá, červená... Poté co jsem po vánočních prázdninách přišla do školy, oblékla si černé kalhoty a k nim krásný červený svetr, poznala jsem, že společenské oblečení nemusí být vždy tak nudné. Najednou se mi ani ty černé kalhoty nezdály tak hrozné. Dnes si již nedovedu svůj šatník bez svetříků, košilí a jednobarevných triček ani představit. Šlo jen o to si zvyknout a i v tom společenském si najít nějaký svůj styl, ve kterém se cítím dobře ☺.

Nikola Nováková 1.B

Návštěva hotelů v Praze

Dne 12.12.2007 se třída 1.B dočkala dlouho očekávané chvíle a jedno z nejkrásnějších období v roce, předvánoční čas strávila pod vedením odborného dozoru HŠ, VOŠ hotelnictví a turismu a JŠ s právem SJZ Poděbrady exkurzí ve dvou ze špičkových hotelech v Praze. Kolem desáté hodiny dopoledne směřoval náš cíl cesty k pěti-hvězdičkovému hotelu Palace na rohu ulice Panské a Vodičkovi v blízkosti Václavského náměstí, což je jeho značnou výhodou. Zde jsme byli seznámeni pod odborným a vysoce kvalifikovaným dozorem provozem hotelu. Všichni žáci byli nadšeni. Další hotel, který jsme navštívili byl čtyř-hvězdičkový hotel Diplomat, kam jsme se dopravili podzemní dopravou trasy A. Hotel se nachází v ulici Evropská asi deset minut od letiště Ruzyně. Zde nás velkoryse provedla managerka hotelu pani Plzáková i kuchyňským zázemím. Po této prohlídce jsme se vydali zpět do našeho lázeňského města Poděbrady.

Michaela Střihavková 1.B

Tereza Simrová 1.B

